

OVERDENKING

Zijn levensweg was ongewoon...

*“Zijn levensweg was ongewoon,
eerst was Hij de held van morgen.
Maar toen droeg Hij een doornenkroon,
later door een steen verborgen.
De dood kon Hem niet aan.
onze Heer is opgestaan.”*

(Refrein themalied Paasproject Kinderkerk)

We zitten weer in de lijdenstijd. De Kinderkerk heeft een Paasproject. Tijdens de diensten zingen we het projectlied.

Bovenaan staat het refrein van dat projectlied. In deze overdenking bij elke regel een paar gedachten.

- “Zijn levensweg was ongewoon.” Inderdaad. Wonderlijk begonnen. Als Zoon van God, en tegelijk één van de mensen. Jarenlang in de anonimiteit geleefd. Toen de openbaarheid gezocht, vanaf Zijn doop, door Johannes. Hij deed wonderen. Hij was populair. Maar toen begon Hij te spreken over het lijden. Toen begon de *werkelijkheid* van het lijden...
- “Eerst was Hij de held van morgen.” Zeker. Men verwachtte iets van deze bijzondere Man. Mensen zagen in Hem de messias, de beloofde Redder en Koning. Ze verwachtten dat Hij Israël een mooie toekomst zou geven. Zeker ook in politiek opzicht. De Emmaüsgangers verwoordden het zo treffend, na Zijn dood. “Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden...” (Lucas 24:21a)
- “Maar toen droeg Hij een doornenkroon.” Schokkend. De Koning der Joden werd bespot. En Hij deed niets terug. Weerloos. Machteloos. De held van morgen was de mislukkeling van vandaag geworden. Wat kwam er nou van Zijn plannen terecht?

- “Later door een steen verborgen.” Het dieptepunt. Jezus stierf. En Hij kwam terecht in een graf. Daarvoor een zware steen, die de toekomst voor Hem afsloot. En dat was het dan, leek het. Succesvol begonnen. Roemloos geëindigd. Ja, het was oneerlijk geweest. Hij was het slachtoffer geworden, van de godsdiensttwisten van de Joden, van een politiek spel van de Romeinen. Hij was onschuldig. Maar: wat koop je daarvoor, als niemand het voor je opneemt?
- “De dood kon Hem niet aan.” Dat is en blijft het wonder. En ik hoop dat we dat dit jaar weer gaan zien. Dat dat dit jaar weer voor ons gaat leven. Er was *wel* iemand die het voor Hem opnam! Er was *wel* iemand die ervoor zorgde dat Hem recht werd gedaan! God in de hemel. Alleen: Hij deed het pas *na* Zijn dood. Daardoor werd het des te spectaculairder. En: daardoor bleek pas echt dat die bijzondere levensweg die eraan vooraf was gegaan, met dat roemloze einde, dat die toch een doel had gehad. Juist door te sterven, was Hij de held van morgen! Want: juist door te sterven *opende* Hij voor ons die morgen. Opende Hij voor ons *de toekomst*. Aan het kruis nam Hij weg, wat die toekomst voor ons als een grote, zware steen blokkeerde. Onze tekorten, richting God, richting elkaar, richting de schepping. Onze schuld.
- “Onze Heer is opgestaan.” Ja, dat is dan al gezegd. Omdat de dood Hem niet aan kon, kon Hij *opstaan* uit de dood. En omdat de dood *Hem* niet aan kon, zullen *wij* ooit ook op mogen staan uit de dood. Met Zijn dood opende Hij voor zichzelf *en voor alle mensen die Hem liefhebben* de weg naar de toekomst, naar het leven.

“Zijn levensweg was ongewoon.” Ik hoop dat de kinderen bij de Kinderkerk en de rest van de gemeente in de kerk of bij de kerktelefoon de komende weken het bijzondere van die weg weer zullen zien. Dat we ons zullen verwonderen. De messias moest dit lijden. Waarom? Om *onze* levensweg goed af te laten lopen. “Duizend, duizendmaal, o Heer, zij U daarvoor dank en eer.” (Gezang 181).

Ds. K.A. Hazeleger